

Nikole

Arantza Leniz "Amoma"

EUSKERAZALEAK ALKARTEA. BILBAO.
2014ko sari leiketa.

Nikole 27 urteko idazlea da. Oso gaztetan asi zan umeentzako ipuinak idazten, amaren bide bardina jorratuz.

Azkenaldian izkirik bildu ezinik ebilen. Ideien otzara ere agorturik eukon aspalditik.

Egoera orreri buelta emon gurean bidaiia bat prestatzen asi zan, kultura ezberdin bateko errialderen batera ain zuzen. Izan bere betidanik erakarri dute Nikole errialde arabiarrek, batez ere Maroko. Orren kilometro gutxiren barruan Atlas mendiez, desertuaz eta kostaldeaz disfrutatzeke erea dagoelako.

Marokora bidaiatzeko asmoa aspalditik eukon Nikolek, Lacen ezagutu ebanetik ain zuzen. Bi mila eta zortzigarren urtean gertatu zan ori. Lacen Euskal Herrira etorria zan bertan gidari titulua ateratzeko eta gaztelera ikasteko. Kafetegi bardinean suertatzen ziran biak. Nikolek dena galdetzeko joera eukon, beste kul-

turei buruz jakin min andia eukalako, eta Lacenek izkuntza praktikatzeko aukera ikusirik lagun andiak egin ziran.

Lacen Marokora bueltatu zanean Nikole gonbidatu eban bere ezagutzera. Sei urte beranduago aukera ezin ohea iruditu jakon Nikoleri bidaia ori burutzea, bere burua ideia berri eta freskoez betetzeko.

Maletak egin eta konturatu orduko frantsesez berbertan egoan Marokoko aireportuan. Zenbat eskertu eban bere laguna bere bila aeroportura joan izana, izan bere frantses ez zan ondo moldatzen Nikole. Lacenek eskutik artu eta furgonetaraino eraman eban Nikole, turistei logelak eta kotxea eskaintzan eutsien guztiengandik libratuz.

Marokon azoka batera eraman eban Nikole Lacenek, afarirako bearrezko gauzak erosteko aprobetxatuz. Azokan bearrezko guztia eros eitekean, asi janaritik, arropak eta etxe tresnekin bukatu arte. Deigarria zan bertako jendearen janzkera, txilaba eta babutxekin. Emakumeek zapia eroien buruan eta gizonak txano txiki bat. Espezia usaina ere nabaria zan airean. Nikoleri zail egiten jakon espezia desberdinak bereiztea.

Marokoko uriburuan bazterrak ikusten ibili ondoren, iluntzerako Imlil errira joan ziren, Lasenen erria ain zuzen. Afaltzeko kuskusa eta tajin-ean egindako artxoa prestatu eban Lacenen emazteak. Nikoleren zat oso gozo egon zan dana. Afal ostean berbera belarren infusioa prestatu eban Lacenek, berbenak lo obeto egiten laguntzen dauelako. Gauaro ikusgarria aprobetxatu eban Nikolek, Marokon igaro-

ko ebazan egunak planifikatzeko. Ezinbestekotzat jotzen ebelako Atlas mendilerroko gailurrik garaiena dan Toubkal igotzea, Todrako zintzurrean barrena paseatzea eta bukatzeko Essaouira kostako errixka bizitatzea.

Nikole leer eginda egoan eta bere gelara abiatu zan atsedean artzeko, baina lo gozoaren atzaparretan murgildu aurretik idazle askok bezala, egun guztian gertatutakoa idaztea pentsatu eban, libururen baterako erabilgarri izatekotan. Orretarako Lacenek azokan idazmaai zaar bat erosi eban Nikoleren idazteko grinaz gogoraturik. Eta maai aren aurrean eseri eta idazteari ekin eutson Nikolek, loa bere begiez jabetu arte.

Urrengo goizean Imlil ikustera eramán eban Nikole Lacenek. Adobezko etxeak, teilatua bearrean terraza eukien udako beroan bertan lo egiteko. Mendiko elurrak urtzean sortutako emari andidun errekek zearkatzen eben erria. Ardiak eta auntzak larrean egozan lasai-lasai bazkatzen.

Umeak kale estuetatik korrika ebizen, eta turistei "mesie bonbon" eskatuten.

Erritarrek oso arrera beroa egin eutsien Nikoleri eta danek gonbidatu gura eben eurenera te bat artuteko. Erria erreka ondoan egoan, orrela bearrezko eben ura errekatik lortuteko.

Orregaitik erria naiko orlegia zan, baina inguruak oso leorrak ziran, belar baxuarekin eta marroi kolorea eukon.

Bazkaldu aurretik beste apur bat idaztea erabagi eban Nikolek, gainera asko gustetan jakon Lacenek erositako idazmaia, eta joan aurretik berarekin eramán al eban galde-

tu bear eutsola pentsatu eban. Maai aurrean jarri zan eta ezusteko itzela artu eban, izan be aurreko gauean idatzitako dana falta zan, orriak edurra bezain zuri egozan. Lacenen broma bat zalakoan beregana joan zan, baina beraren ezusteko, berriro be, Lacenek ez ebala bere idatzirik artu esan eutson. Orduan berriro astea beste aukerarik ez ebala konturatu zan. Luze idatzita eukan Lacenen deiadarra entzun ebanean. Oraingoan boligrafoa ondo kokatuta utzi eban norbait bere maian ibiltzen bazan konturatuteko.

Bazkaltzeko Lacenen emazteak arrosa prestatu eban, eta postrea bertako pasta batzuk izan ziran. Azukera askoko pastak ziren, datil eta pistatxoak apainduta. Altuera orretan, ia bi mila metro tara egoalako, energia berreskuratzeke oso egokiak zirala esan eutson Lacenek.

Bazkal ostean betiko moduan siesta egitera joan zan Nikole bere gelara. Gainera jakin min andia eukan ea berak idatzitakoa an baegoan edo ez ikusteko.

Ezin sinisturik egoan, ez egoan ezer idatzita eta boligrafoa berak itxitako moduan egoan, sano arraroa benetan!

Maaiari begira aurkitu eban Lacenek Nikole, aurpegi pentsakor eta zurbilagaz. Nikolek barriro galdetu eutson ia bera izan dan orriak kendu deutzozana. Lacenek barriro ezetz esan eutson, eta ori esanaz batera arrakada batzuk ipini eutsozan Nikoleri eskuan. Nikolen eskua ez egoan arrakada orrek artzeko prestatuta eta lurrera erori ziran. Orduan Nikolek bere barne gogoeta itxi eta arrakadak artutera makurtu zan maai azpira. Arrakadak artu eta altzetan joan zanean maaiak tiradera ezkutu bat eukola konturatu zan. Tiraderatik tiratu eta bere sorpresa zein izan zan; berak idatzitako zirriborroak nobela batean eraldatuak izan zireala. Sano nobela polita gainera. Nikolek nobela bere maletan sartu eban, bueltan bere argitaletxeari erakusteko.

Euzkadira bueltatu zenean bere argitaletxearekin jarri eban itzordua. Eta erantzuna zein izango eta argitaruko ebiela. Urteko nobelarik onena saria lortu eban, eta Nikolek Laceneri esan eutson; maai ori erosi eutson pertsonari eman gura eutsola sariaren dirua, berak baino bearrian geiago eukolako.

